

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Burianové a soudců Mgr. Aleše Smetanky a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: J. Z., nar. X
t. č. X

proti
žalované: Vězeňská služba ČR, Věznice Horní Slavkov
sídlem Hasičská 785, 357 31 Horní Slavkov

o žalobě proti rozhodnutí 1. zástupce ředitele žalované ze dne 2. 6. 2025 o stížnosti žalobce proti rozhodnutí žalované o uložení kázeňského trestu ze dne 27. 5. 2025, č. j. VS-98898/ČJ-2025-800832-KŘO-T, o návrzích na předběžná opatření

takto:

Návrhy žalobce na předběžná opatření, jimiž by byla uložena povinnost žalované umožnit žalobci návštěvy bez dělicí přepážky a Vězeňské službě ČR – Generálnímu ředitelství přemístit žalobce do jiné věznice, se zamítají.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí 1. zástupce ředitele žalované ze dne 2. 6. 2025 o stížnosti žalobce proti rozhodnutí žalované o uložení kázeňského trestu ze dne 27. 5. 2025, č. j. VS-98898/ČJ-2025-800832-KŘO-T (dále jen „napadené rozhodnutí“).
2. Napadeným rozhodnutím byla zamítnuta žalobcova stížnost proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2025, č. j. VS-98898/ČJ-2025-800832-KŘO-T, kterým byl žalobci uložen nepodmíněný kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na 28 dní s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení dle § 46 odst. 1, 2, 3 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „ZVTOS“).
3. Žalobce k podané žalobě nepřipojil opis žalobou napadeného rozhodnutí (a nesplnil tak svoji procesní povinnost dle § 71 odst. 2 věty první s. ř. s.), avšak soud ho obdržel od žalovaného jako součást správního spisu dne 18. 6. 2025.
4. Žalobu žalobce spojil s návrhem na vydání předběžného opatření a současně podal i žádost o osvobození od soudních poplatků. O žalobcově žádosti o osvobození od soudních poplatků rozhodla předsedkyně senátu usnesením ze dne 25. 6. 2025, č. j. 57 A 26/2025-24, tak, že žalobce zcela osvobodila od soudních poplatků.
5. Žalobce se v žalobě domáhal vydání tří předběžných opatření, spočívajících v uložení povinnosti žalované (i) zdržet se výkonu uloženého kázeňského trestu žalobce, (ii) umožnit žalobci návštěvy bez dělicí přepážky, a (iii) přemístit žalobce do jiné věznice.
6. Žalovaná sdělila podáním ze dne 18. 6. 2025 soudu, že kázeňský trest uložený napadeným rozhodnutím je žalobcem vykonáván od 9. 6. 2025. Žalovaná akcentovala, že je v zájmu na dosažení účelu výkonu trestu odnětí svobody vykonání uloženého kázeňského trestu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

v co nejkratší době po jeho uložení, kdy má vyšší výchovný dopad na odsouzeného. Žalovaná uvedla, že o uskutečnění návštěv, kde je návštěvník od odsouzeného oddělen přepážkou, rozhoduje v odůvodněných případech na základě bezpečnostních důvodů ředitel věznice a toto rozhodnutí není součástí kázeňského řízení. O přemístění do jiné věznice stejného typu a stupně zabezpečení si žádá odsouzený sám na základě ZVTOS, o čemž byl žalovaný řádně poučen na nástupním oddíle a opětovně i nyní.

7. V podání ze dne 19. 6. 2025 žalobce v návaznosti na výzvu soudu ze dne 12. 6. 2025, č. j. 57 A 26/2025-8, uvedl, že již nežádá, aby soud uložil žalované zdržet se výkonu uloženého kázeňského trestu žalobce. Soud proto o takovém návrhu žalobce nerozhodoval.
8. Na předběžném opatření spočívajícím v umožnění návštěv bez dělicí přepážky však žalobce v podání ze dne 19. 6. 2025 trval a odůvodnil ho tím, že napadené rozhodnutí je nezákonné. Standardní praxí žalované u odsouzených, jimž byl uložen obdobný kázeňský trest jako žalobci, je realizace návštěv za dělicí přepážkou, kdy se odsouzený dorozumívá s blízkými pouze prostřednictvím telefonního sluchátka. Žalobce navštěvují bezúhonní rodiče a šlo by tak o ponižující opatření, které by narušilo rodinné vazby žalobce.
9. V podání ze dne 19. 6. 2025 žalobce setrval i na návrhu na předběžné opatření ve vztahu ke svému přemístění do jakékoli jiné věznice a upřesnil, že tato povinnost má být soudem uložena Vězeňské službě ČR – Generálnímu ředitelství. Žalobce uvedl, že je přesvědčen, že bude proti němu věznice postupovat zaujatým způsobem, bude záměrně umisťován na nejhorší oddíly, nebude mu umožněno zaměstnání a takto bude trestán za své žaloby proti věznici. Žádost žalobce o přemístění do jiné věznice byla žalovanou zamítnuta. Žalobci tak hrozí újma ze špatného zacházení a vytváření záměrně špatného hodnocení s negativním vlivem na výsledek žádosti žalobce o podmíněné propuštění z výkonu trestu. Vedoucí pracovníci věznice žalobci měli radit, ať nepodává žalobu, což žalobce vnímal jako výhrůžku, že pokud chce být zaměstnán, žalobu nemá podávat.
10. § 38 odst. 1 soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) stanoví, že byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.
11. Podle § 38 odst. 2 s. ř. s. si soud k návrhu na předběžné opatření podle potřeby vyžádá vyjádření ostatních účastníků.
12. Zprvce se žalobce domáhal vydání předběžného opatření, jímž by byla žalované uložena povinnost zrušit žalobci návštěvy za dělicí přepážkou, což soud vyložil jako požadavek žalobce na žalovanou, aby mu umožnila návštěvy, při nichž návštěvník nebude od žalobce oddělen dělicí přepážkou. Tento návrh posoudil soud jako návrh na vydání předběžného opatření, jelikož se žalobce domáhal toho, aby soud žalované uložil něčeho se zdržet (užití dělicí přepážky při návštěvách žalobce do doby rozhodnutí soudu o žalobě žalobce).
13. Podle § 64 vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, platí, že při výkonu kázeňského trestu celodenního umístění do uzavřeného oddílu se u odsouzeného návštěvy provádějí odděleně od ostatních návštěv, za přímého dozoru příslušníka Vězeňské služby, zpravidla v místnosti, ve které je návštěvník od odsouzeného oddělen dělicí přepážkou.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

14. Uvedená vyhláška umožňuje, aby žalovaná prováděla návštěvy žalobci při výkonu kázeňského trestu celodenního umístění do uzavřeného oddílu s užitím dělicí přepážky. Žalobce odůvodnil svůj návrh nezákonností napadeného rozhodnutí a obavou, že žalovaná bude aplikovat svou praxi v obdobných případech kázeňských trestů užitím dělicí přepážky při návštěvách. Újmu, která tím žalobci hrozí, žalobce vymezil tak, že kontakt žalobce s bezúhonnými rodiči prostřednictvím telefonního sluchátka je ponižující a naruší jejich rodinné vazby.
15. Žalobcem tvrzená újma nepředstavuje vážnou újmu podle § 38 odst. 1 s. ř. s. Žalobcem tvrzené skutečnosti nenaplnují konkrétní závažnou újmu, která by měla žalobci v důsledku právních následků napadeného rozhodnutí bezprostředně hrozit. Užití dělicí přepážky není ani právně nutným důsledkem napadeného rozhodnutí, které je předmětem nynějšího soudního řízení správního. Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. je podmínkou pro uložení předběžného opatření mj. potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu. Omezení dělicí přepážkou při návštěvách žalobce z povahy věci nemůže být vážnou újmu pro navštíveného odsouzeného a žalobce netvrdil žádné konkrétní skutečnosti, proč by to mělo být v jeho případě jinak. Nepohodlí žalobce při návštěvách v důsledku užití dělicí přepážky sice může být újmu žalobce, ale obecně nepředstavuje újmu natolik vážnou, aby bylo zapotřebí jí zabránit předběžným opatřením soudu. Opatření spočívající v dělicí přepážce nepředstavuje ponížení žalobce zasahující jeho důstojnost a samo o sobě není s to narušit rodinné vztahy. Proto soud usnesením návrh žalobce na vydání takového předběžného opatření zamítl.
16. Zadruhé se žalobce domáhal vydání předběžného opatření, jímž by byla Vězeňské službě ČR – Generálnímu ředitelství uložena povinnost přemístit žalobce do jiné věznice. Tento návrh posoudil soud jako návrh na vydání předběžného opatření, jelikož se žalobce domáhal toho, aby soud Vězeňské službě ČR – Generálnímu ředitelství uložil něco vykonat (přemístit žalobce).
17. Žalobcův návrh neměl žádnou spojitost s napadeným rozhodnutím a jeho důsledky. Předmětem soudního řízení je přezkum zákonnosti napadeného rozhodnutí o uložení kázeňského trestu žalobci. S tím nemá umístění žalobce v konkrétní věznici nic společného. Již jen z tohoto důvodu šlo o návrh nedůvodný. Navíc, žalobce svůj návrh odůvodnil tím, že se obává perzekucí žalované v reakci na již druhou žalobu žalobce proti ní. Žalobce takové své obavy neosvědčil. Reálnost obavy žalobce z umístění na nevhodný oddíl nebyla nijak osvědčena a navíc nebylo nijak osvědčeno, že by umístění mělo představovat vážnou újmu a mělo souvislost s napadeným rozhodnutím a právními kroky žalobce. Obava žalobce z toho, že mu v důsledku podání žaloby nebude umožněno zaměstnání, se jeví neopodstatněná již jen z důvodu, že podle svého vlastního tvrzení žalobce není zaměstnán od počátku výkonu trestu v lednu 2021, což vyvrací souvislost mezi nynější žalobou žalobce a jeho pozdějším nezaměstnáním. Pokud žalobce za hrozící vážnou újmu označil budoucí špatné zacházení a vytváření záměrně špatného hodnocení, nepodpořil to žádnými konkrétními skutečnostmi.
18. Soud připomíná, že podle § 38 odst. 1 s. ř. s. je podmínkou pro uložení předběžného opatření mj. potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu. Žalobce neosvědčil žádnou újmu, natož újmu vážnou, která by mu v důsledku jeho žaloby proti napadenému rozhodnutí hrozila a bylo by zapotřebí jí zabránit předběžným opatřením soudu ve vztahu k přemístění žalobce do jiné věznice. Proto soud usnesením návrh žalobce

na vydání takového předběžného opatření též zamítl.

19. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (§ 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
20. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 25. června 2025

JUDr. Veronika Burianová v.r.
předsedkyně senátu